

Število
23.

DOLGOČASEN LIST

za
lahone, nemškutarje, magjarone
in druge nerodne ljudi.

Tečaj
II.

Strela udri iz višne, izdajalca domovine!

Juri s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Juri s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglašiti se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Posamezne številke se dobe v vsih tabakarnah v Trstu in pri g. Preselnu v Gorici po 10 soldov.

Prihodnja številka izide 26. decembra.

Čč. gg. naročnikom

„Juri“ pozivlja vse one lene, kateri še niso naročnino plačali, da se vendar enkrat odločijo in plačajo, ker on potrebuje streliva: brez denarja se ne dobi ničesa! „Juri“ mora vse plačati; brezplačno dobi le konfiskacijo. Dakle gospoda naročniki, ki ste zaostali, požurite se, in če vzame Juri boben v roke, ter bo sleherno nedeljo pred cerkvijo imena nemarnih dolžnikov na glas klical iz svoje dolžne knjige.

Ured. in uprav. „Jurja“.

JURJEGRAM

IZ GORICE. V Gorici je vsak dan kaj novega, posebno pa tiste dni, ko izideta „Corriere“ in „Freccia“, ker v njih se dobi vedno mnogih rečij, ki jih ni še nikdo slišal, ne videl. — Odslej bo priobčeval Fitz v „Frecci“ (ali po našem v vreči) goriške anale t. j. vse ljubeznjive preimke Slovencev, ktere jim dajejo goriški Furlanači.

Dva slepa osla

soseda, sta imela blizo svoja pašnika. Necega dne pride lisica na pašnik k oslu M. Dober dan, dragi moj konj! ga preprijazno ogovori. Osel M. res misli daje konj; zato prav ponosno, a vendar zaupljivo praša lisico: „Kakšne novice mi li prineseš?“ Lisica: Novic posebnih ravno ti ne vem; nekaj pa bi vendar rada ti odkrila. Nū, le govori, deje konj. Lisica: „Ti dragi moj prijatelj si kaj bistra glavica, vendar pa te ima sosed osel za lehkovernega. Zakaj je tako majhna trava na tvojem travniku? naopak: na sosedovem pa velika, da se komaj osel iz nje vidi? Pomisli to! Ko si ti doma, pride tvoj sosed po skrivni vrzeli z svojimi pajdaši na tvoj travnik in ga popasejo. Prepričaj se! vidiš li tu i tam malih i večjih oslovskih stopinj po travniku? Tebi se godi škoda. Tega ne smeš več trpeti. Velika sramota za te, ako te še dalje neumni osel za nos vodi. Trešči ob osla, da se razbije. Videl bodeš, kako ti potem velika trava vzraste na travniku; gotovo tako velika in visoka, kakor one to-

pole tam pri mostu v Ajdovščini. Konjski osel obljubi zviti lisici, da hoče učiniti po njenem nasvetu. Lisica, poslovivši se odide skozi ozko vrzel k drugemu oslu A., ter mu jednako govori, kakor oslu M. Radi visoke in goste ograje, osla nista mogla videti drug drugega, a tudi ne visoke trave, o kojoj je lisica govorila. To ščuvanje in šuntanje je zvi-jača toliko časa pri obeh strankah zvrševala, da je spravila osla do brečanja.

Osel M. napove prvi oslu A. vojsko s kopiti. Visoko gori vzdiga glav nad ograjo teg riga: I — a! i — a! Tudi osel A. se mu jednako zvučno oglašja. V svoji slepoti vendar oba mislita, da je eden konj, a sovražnik njegov osel.

M. trešči skozi ograjo na osla A. Srdit boj se vname. Zdaj se valja eden po tleh, zdaj drugi. Opraskana in pobita sta oba. Lisica pa se njima potajno smeje. (Medved je uže na preži — dal Bog, da bi lesici hudiča pokazal. Juri.)

Končavši vojno spoznata še le grozno prevaro: da sta bila od lisice v vojno našuntana in zapeljana. Ljudje ti pametni pa jima še zdaj pravijo: Dva slepa osla M. in A. sta se ubijala za prazno slamo.

Miklavževo darilo Dolenjcem

katero je ministerstvo poslalo dolenjskim volilcem po Šukljevem prizadevanji za dolenjsko železnico.

Martin Klobasa kritikuje slovenske pesnike

Smešno je, kar poje neki mladi pesnik:

„Pa saj skoraj ni razločka
Medju dnevom in nočjó,
Ako spim, o ljubi sanjam,
Ak' budim, pa spet takó.“

Da bi med dnevom in nočjó ne bilo nobenega razločka, tega pesniku ne bo vsak verjel. Razloček je že to, da je po dnevi svetlo, po noči pa na-

vadno temno, če luna ne sveti; razloček je nadalje da šulferajuski učitelj Wermuth po dnevi otroke nemško uči, po noči pa po Sevnici razgraja; razloček je, da tržaška gospôda po dnevi spi, po noči pa po veselica hodi; in razloček je tudi to, da se po noči ne pozna tako dobro, ko po dnevi, da je srajca umazana, zato je po noči po tržaških kavarnah vse polno lahonskih falotov, da napadajo mirne Slovence. V nekterih rečeh ima pa pesnik prav, da ni nobenega razločka méd dnevom in nočjó. Tako si v Trstu pred sleparji tako malo varen po dnevi, kakor po noči; nektere cikorjaške muhe so pijane po dnevi in po noči; in kdor ima uši, ga jejo tako po dnevi, kakor po noči. Zato bi se dala prejšnja kitica tudi tako zapeti:

„Pa saj skoraj ni razločka
Medju dnevom in nočjó,
Ako spim, me bolha grize,
Ak' budim, pa spet takó.“

Nič bolj pameten ni drugi pesnik, ki poje:

„Bon šel na planince,
Na visoke goré,
Bom slišal zvoniti
Zagorske zvoné.“

Zadosti je bedast, če misli, da se zvonovi samo po planincih slišijo. Meni pa ni treba hoditi na planine, slišim v Ljubljani in v Trstu zadosti zvonjenja.

Ne prebirajte toraj takih neslanih pesnikov, ampak naročujte se zdaj ob novem letu pridno na tega kratkočasnega „Jurja s pukšo“, ki velja za celo leto 3 gl. za pol leta pa 1 gl 50 kr.

Martin Klobasa.

Cuker, med, tržaške fige

Tržaški modrijani na magistratu so konstatovali, da je v vsih vodnjakih, kakor tudi v nabrežinskem vodovodu, polno (mikrobov) malih živalic, torej nezdrava voda.

„Juri s pušo“ pa konstataje, da je vsa tržaška voda tako slaba in nezdrava, da še mikrobi v njej poginejo, torej rajši pije vino.

Stroga kontumacija

V Lazaret blizo Trsta je prišla iz Angleškega ladija, katera ima na krovu čudno lokomotivo za goriški „Tramway“, ki bo drva iz Trnovskega gozda v Gorico vozil. Ta nova železna zver je prišla iz kraja, kjer je kuga, torej se boje, da ne bi v Gorico kuga zanesla in mora biti toliko časa v kontumaciji, da bodo zdravniki pripoznali, da ni več nevarnosti; potem jo bo Juri z balonom v Gorico prinesel. Do tistega časa pa, naj Goričani čakajo drv in, če jih nemajo, naj pa za enkrat kak stol ali nogo od mize na ogenj denejo.

Stare rane

(Spisal: Podkraškogorski.)

Osoda bridka je zadela
Sinove Slavije bilá;
Od nekđaj zlobna turška dela
So jim napravljala gorjá; --
Razsajal krvnik po deželi
Slovanski je veliko let.
Ležala mesta so v pepeli —
Vrag bil Slovanom je zaklet.
Da rana britka ta ozdravi:
Naprej osvete meč krvavi!

Slovanski sini so ječali
Pod jarmom turkovem gorjá,
Doma očetje zdihovali,
Jim tuga ranila srca,
Kako oh mamke se solzile
Slišavši dece svoje jok,
Bogu nesrečo so tožile;
Da reši krvnika jih rok!
Oj kje mudiš se še osveta;
Do kdaj divjala bo ta četa!?

Turčinov meč srdito sekal
Je sivim starčekom glavé,
Deželi po Slovanski tekal
Ponosno krvnik je moré;
Še danes toži krv pradedov
Potomcem svojim britki čas;
Kdo maščeval bi ne sosedov
Za sveti dom se — zemlje spas?
Krvavi meč naj to razsodi
In slednji krvnik vpogujen bodi.

Dežela naša rop Turčina
Stoletja bila skoz je tri,
Se strahom dela so zločina
Obdajala slovansko kri;
Verige sužaje so težile
Sinove Slaviji ves čas,
Skrbi, težave so morale
Njihovega živjenja kras.
Meč umori naj vse krivice,
Živenju jasnejše daj lice!

Naprej pogumno vsi Slovani,
Dolžnost osvete tirja nas,
Vzemimo meče vkupaj zbrani,
Maščujmo da tožni čas!
Verige bridke da težile,
Slovanskih ne bodó rodóv,
Skrbi težave da morale
Ne bodo Slavinih sinov:
Prostost vihra naj na zastavi,
Mir svetelj bo naj očetnjavi!

Zastava naj nas ena vodi,
Zvestó služimo jej vsak čas,
Z veseljem vsak na vojsko hodi
Ko kliče domovine glas!
Na krvnika! na dušmanina!
V spasenje Slavinje sinov,
Dolžnost ta sveta je, edina,
In smoter bude nam gotov!
V to Bog pomozí, Bog odločí
Slovanu sveta tla izročí!

Iz mestnega tržaškega zbora

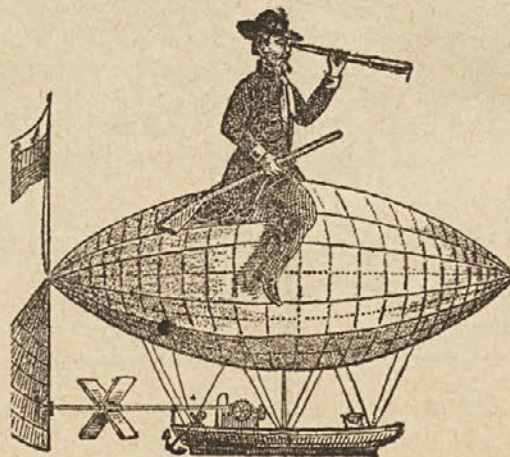
Začetek točno pol ure pozneje, župan prešteje svoje verne in najde zadostno število. Mojzes Luzzatto ni imel še palice z sabo, s katero bo levičarje čez zeleno morje gnal. Mavronarju pala sta dva, „pakelca“ cikorje iz žepa pri tej priči. Venezian pobere ju hitro in spravi, na galeriji sliši se kihanje. Nabergoj povzame besedo, interpeluje župana, zakaj da so v mestnih službah le okoličani, na uboge privandrane s trbahom za kruhom od daleč sem čez Judrio ali še celo iz Kalabrije, se pa ozir ne jemlje; da lačni okolo postopajo. Župan obljubi, da bo in da je uže poskrbel, da bo poslal okoličane proč. Raskovič se je od veselja zasmijal, plane kviško, rekoč; tudi jaz se moram za moje rojake potegniti. V dogani na železnici delajo goli tuji iz Italije. Moji rojaki Kranjci pa morajo prositi okrog kruha. Župan obljubi pomoči tudi v tej stroki, na galeriji velikanski živio, da je zid počil. Razni poročevalci so prebrali mnogo listin, po katerih se razvidi, da se povsod in vselej manj porabi, kakor se v proračun dene, toraj ostaja toliko denarja v mestni blagajnici, da denarničar ne more lahko denarničnih vrat zapreti, ampak to vselej z veliko silo.

V tajni seji, dala se je podpora Tinci in Marjanci, kateri dve pred palačo prezebata v tančici in

svetilni držita. Mavronar predlaga, da se Mihcu in Jakcu, katera dva ure bijeta plačo povekša, Venezian podpira predlog; Mojzes predlaga, da se globom na magistratovi kolibi naloži *tassa pigione*. Nabergoj omeni, da hodi na magistratovo kolibo sova po noči peti, on sodi, da je to slabo znamenje, da sova gospodarja spoje (levica obledi in mrtvaška tibota nastane). Vidakovič stavi nujni predlog, da se pokliče „Jurja s pušo“, da bi sovo vstrelil, ta predlog je bil z večino sprejet, le nekteri desničarji niso bili za to. Župan sklence sejo, levičarji so lezli ko duhovi, gotovo ne bodo dolgo trave tlačili. *Trk.*

Juri potuje

(Dalje.)

6. Ker je „chel makako di Corriere di Gorizia“ ovadil, da je pri nas 34 Slovencev, namesto, da bi še teh 34 s kostmi in lasmi pohrustal, in „Rassegna“ stupida v svoji strasti in zagrizenosti celo se drznila reči, da je že 100 Cragnolinov v naši vasi, moramo korak naprej storiti v obrambo naše narodnosti taljanske, kajti drugače smo „fuč“. V kraj spravi se imajo vsa imena, okoli katerih se ne da lahko laška lupina oviti, kakor so: Bratuž, Gadnik, Hlede, Ipavec, Kolarič, Krašovec, Maligoj, Mrak, Malik, Povšič, Obljubek, Vuga, Vrisk in druga, katerih jaz Juri s pušo nisem mogel vseh v spominu držati. Prosilii bomo naše pristaše v tovarni Podgorski Vittori-ja, Koš-a & comp., naj preiskujejo anatomsko morebitno laško korenino teh imen, če bi bilo pa jedro pretrdo, bodo brez dvoma je pregrizli naši pokrovitelji in dobri prijatelji della disunione di Gurizza il sior dr. Carlo, il sior Carlo segretari i drugi, kateri imajo vedno dobro nabrušene zobe, da — pripravljene so kri preliti, ako gre za prevstrojenje Slovencev ali Nemcev v Lahe — vsaj so onidan obljubili, da v dvajsetih letih hočejo celo Podgoro polasčiti. — Ako se namerovana in gorko zaželjena sprememba z imeni godi, bode dokaz, da nismo „i selafs di Lucinis“, ako se ne znebimo onih imen, ostanemo z dolgim nosom, in ves svet se nam bo smejal.

7. Mi Furlani naletimo pri vsakem drugem koraku na Cirile, ki so una continua offesa alla nostra nazionalità. Veste, kako bi se dalo panslavizmu v okom priti, in cirilismu staviti meje? Županstvo bi moralo strogo na to gledati, da se so drgo „sclave“ več v vas ne pelje. Sram me je, ali žalibog istina; ni je skoraj hiše ali družine, v kateri bi se ne nahajale neveste, v nekterih hišah celo po dve — o sramota da ni za prestatí! došle iz Gor, Brd, Krasa, Ipavske doline. Od zdaj naprej ne sme se ne samec, ne samica, niti vdovec niti vdova ženiti oziroma močiti, kakor z Lahinjami in Lahí. Županija naj kaznuje con tutto rigore della legge vigente a Ločnik, one, ki se hočejo laški narodnosti izneveriti; Lah naj vzame Lahinjo, Taljanka naj vzame Taljana. Cirilov in Cirilk nočemo več v vasi, nočemo, da naši Taljani ali Lahí postanejo renegatje in izdajice della propria nazionalità. Bravo! bravissimo! ben pensada, ben studiada!!

Epigrami

Srečni Slovenci

Kdo bi nas ne zavidal? Mi imamo *Mir* in *Edinost*;
Sloga celó nam sveti; le da *pokoja* nam ni.

Prijatelji

Dokler pečenko boš jel, lokal šampanjevca bodeš,
Truma prijateljv ti bo (še prešteješ jih ne):
Hvalo pojo ti na glas o žvenketu srebrnih kozarcov;
Ti bistroumen, ti lep, lovora ti vreden junak.
Kadar pa vodo boš pil, in močnik boš lizal s torila,
Poleg pa godbo vsak dan krulila lakot li bo,

Zrl v prijateljih bodeš nevsmiljene klofutarje svoje,
In norcem prištet grši jim boš ko Zoil.

Zlati vek

Mevšasti Mevše, ki slep po zlatem veku zdihuješ:
Odpri oči na stečaj, zlati vek je že tu.
Sklepa ženitve zlató, s zlatom očaraš prijatlje,
Službe zlató ti odpre, s hibami skrit si za njim.
V milosti bodeš, dokler zlató bo tvoje sijalo,
Mižal pred tabo bo svet, napek če kaj narediš,
Kakor nek maček nekđaj, ko tolste so miši mim njega
V tropah hodile naprej, mižal tam vedoma je,
Pesman, če si Pohlin, s zlatom si kritiko vkupiš
Zlato, da stisneš celo mojstra Preširna v prah:
Ako sé zlatom tedaj povsod si zlati prijatelj,
Slep na obe si oči, zlat če ta ti ni vek.

Kleta sreča

Sreči šinem v lasé, prokleta baba baroko
V pesti pustivši mi, glej, s plešasto glavo je šla.

Nova moja nesreča

Epigrame te dni so finančni mi stražniki vjeli,
Bog se me vsmili, trdé, kradem cesarsko da sol.

Tolažba

Kuhinja gobec je tvoj, hudiči so kuharji njeni,
Jezik prepolen strupa, vedno ti puha in vre;
Al' iz možgan, ki s peklensko začimbo zakladajo gobec,
Hvala bodi Bogú — delež li jeden ni slan.

Frankoslav Goriški.

Nekteri stavki iz „Resnih glasov“

Prof. Šuklje je največi talent, kar jih je slovenska mati rodila. — Prof. Šuklje se sme na stran postaviti najženijalnejšim možem vseh časov.

Slavni so pisatelji in modrijani drugih narodov, kakor Mozes, Shakespeare, Daute, Petrarca, Cervantes, Puškin, Göthe, Platon, Sokrat, Aristoteles, Ciceron, itd. Toda vse te daleč nadkriluje naš Dolenjski Šuklje.

Škoda, da je Ilijada in Odiseja že spisana, naš Šuklje bi jo bil spisal še nekoliko bolje. Slovenci ne potrebujejo nobenega družega poslanca, ako imajo le Šukljeta, on jim bo sam vse pridobil, da le pride v državni zbor.

Tisti, ki rujejo zoper Šukljeta, so najbrž podkupljeni od kneza Bizmarka, kajti ta se boji, da bo Šuklje, ako je enkrat poslanec, raztrgal celo Nemčijo in pregnal cesarja Viljema in kneza Bizmarka na Sandviške otoke.

Ako izvolimo Šukljeta za poslanca, naredil bo on Novomesto za glavno mesto celega sveta. Vsako uro bo prihajalo in odhajalo 600 železniških vlakov, in sicer 100 preko Metlike, 100 preko Toplic, 100 čez Kačjo Rt, 100 preko Ločne, 100 preko Št. Jarneja in 100 čez Gorjance.

Napoleon I. je baje nekđaj prerokoval: le en mož se bo še rodil, ki bo večí od mene in to bo prof. Šuklje.

Le mežnarji in cehmoštri bodo glasovali proti Šukljeju. Potrebna bi bila postava, da bi se mežnarjem in cehmostrom vzela volilna pravica. Šuklje pa bo uničil vse svoje nasprotnike.

Svoje prijatelje pa bo preskrbel z dobrimi službami.

Gorje človeku, ki zdaj nasprotuje Šukljetu. Kajti če bo on postavil svoj kraljevi prestol na kapiteljskem hribu ali pa „pri gavgah“ nad novim mestom, takrat se bo slaba godila njegovim zopernikom. Mežnarje in cehmoštre bo pustil vse obesiti. Bodimo toraj pametni in pokorimo se velikemu Šukljetu.

Smeti iz Goriškega

Goriško nemško društvo „Concordia“ je našo čitalnico iz prostorov na Travniku izpodilo in se zedinilo z laškim „Gabinetom di lettura“.

Združeni društvi sta si izvolili to le prevstrojeno geslo: — „Zwei Elemente innig gesellt bilden das Görzerleben, bilden die Görzerwelt.“ — To se prosto prevedeno glasi: — „*Evviva! hoch združena elementa, cmok in polenta*“, vriskuje irredenta!

Prijateljska vez naših sosedov Lahov i Nemcev ni takošna, kakor bi si kdo domišljjal. — Pokrovitelji „Concordije“ Ritter in drugi tukajšnji Nemci so pozvali v Gorico nemško gledališčno društvo, nadejaje se, da jih bodo udje Gabetta et Gonsorterija v tem podjetju gmotno podpirali. Zaman! Izvzímši gledališčenega brijača *Merlota* i slug, ni prijateljv Corrierjeve barve v gledišču!

Židinja *Luzzatto*, trombetta-trombon glasilo goriških žido-lahonov, iz srca rada bi po Nemcih

udrihala pa se boji, kajti la paura è in nje mož služiti pri Urtenoncu Ritter-ju!

Židinja Luzzatto glasilo itd. itd. veva slovenski duhovščini in učiteljem mej Gorico i Trnovem, naj delajo propagando za tramvajskega podjetnika žida *Venturo*!

Naša vrla duhovščina i učitelji, naj bi židom hlapčevali?

Res mala tirjatev vredna hči duševne matere židinjine itd. itd.

Nekaj poštenjakov namerjava odpreti novo semenišče za odgojo samomorilcev. Pisatelj pesnice „mojemu revolverju“ v *Corrierju*, v kateri revolverja prosijo, naj ga „gorko poljubi“, dobi stolicu za javno moralo.

Juri pa misli, da dobra zaušnica takemu pesniku i tacemu, ki take lumparije odobruje, bila bi naj primernejši poljub.

Cvet lahonske kulture v Gorici. Glasovita „Freccia“, ktera Slovence pri vsaki priliki s *sclaf*, *sciavo*, *razza di can*, *Cirillo*, *bocon di sclaf* (To je judovska kultura, posneta po *Talmudu*. Juri.) psuje, pravi, da ona spoštuje vse narodnosti in tirja, da se odpre v Ajševici šola z italijanskim podukom. — Ajševci nemamo nič proti taki šoli, ako se v to spravijo oni *dijaki* in *divjaki* v poduk dostojnosti in olike, kateri so se pred meseci, tako *surovo* in *divje* v Ajševici obnašali in še vedno prav po *barbarsko-furlansko* slovenske napise v Gorici skrunijo.

Prijateljstvo mej Nemci i Lahi lepo cvete in uže sad prinaša. V gledališču, v katerem so nemške predstave, bil je nekega večera takov peklenski smrad, da so gospe in gospodje morali bežati, ter si nose stiskati.

Ud „prijateljstva“ je potrosil nekoliko „hudičevega smradu“ v proslavo nove zveze!

In zopet v nedeljo 15. m. m. so našli pod gledališčnimi klopi mej predstavo, steklenico s tlečo vrvcu napolnjeno z neko tekočino, ktero irredentariji navadno rabijo, kadar petarde in bombe lučajo. Zopet nadopolni sad nove nemško-laške zveze!

Oberdanki še ne vmirajo.

Samo ob sebi je razumljivo, da dotičniki, ki s tako tvarino barantajo in jo vporabljajo, niso znani. — Kakor po navadi!

Možda zdaj pa, ko je orožje proti prijateljem Nemcem obrnjeno, se za junaka vender le poizve. Saj so oni isti, kateri slovenske napise skrunijo i petarde proti Nemcem lučajo.

Ako ta dva nova slučajja mirodajnim krogom oči ne odpreta, da sprevidijo s kako nevarnem elementom tekmujejo, potem pa „addio“ politična previdnost, ktera ni vredna, da se o njej govori!

Obiskovalcem nemških predstav svetujemo, naj si nose zamašijo, in železne oklepe pripravijo, da se obvarujejo pred slučajnimi prijateljskimi naklepi naših irredentarjev.

V Gorici na Travniku

Jože: (zagleda svojega prijatelja in hiti k njemu.) O Tonče, no, kako, vedno zdrav, vedno debel, gotovo se ti ne godi slabo?

Tonče: O Jože, Bog te živi! Kar si rekel, res je.

J.: Kaj si pa tako zamišljen in zakaj gledaš tako čudno po tem našem enkrat zelenem Travniku?

T.: Jaz imam veliko misel, ktera bi bila za tukajšnje irredentovce jako prijetna, jako vesela, jako ne vem kako bi že rekel.

J.: In ta je.

T.: Ah! (se prime za ušesi). — Naj bo, dasi sem rekel, da ne povem nikomur o tem. Ti dragi Jože ali si videl nje, kdaj *ono piščalko*?

J.: Kako piščalko?

T.: Vsaj vendar vedo o njej vsi, kolikor jih poznam in ti ne veš?

J.: Gotovo mora biti čudna piščalka!

T.: Res čudna je!

J.: No, tedaj povej mi kaj o njej, možda jo vendar le poznam.

T.: Nekdaj je živel oče, ki je imel jednega sina! a nič premoženja, razun jedne piščalke. —

J.: Gotovo je bila zlata, ali pa še več?

T.: Da prav imaš, še več je bila! Ko je bil oče na smrtni postelji pravi svojemu sinu: Jaz nimam družega, kakor to piščalko, ktere nisem nikdar rabil, a ti jo boš rabil.

J.: Kaj ne, sin je znal piskati, oče pa ne!

T.: Tega ne vem, kako je bilo. — Tedaj pravi oče dalje: Kadar boš piskal, na to piščalko; moral bo vsak plesati, kdor jo bo šlišal. Razun tega pa ima tudi drugo skrivnost; namreč — saj veš da te bodo natepli, ko bi storil plesati kteremu gospodu; še „Juri“ bi te vstrelil, ko bi mu naredil kaj tacega! — ko zapišeš na drugem konci boš neviden in lahko utečeš kamor boš hotel in se pošteno od strani smejal.

J.: Še jest bi se smejal, ko bi na primer ona židinja, ki piše tiste laške cajtunge z Fitzom po Travniki plesala.

T.: Oni sin pa jo je tudi večkrat za take reči porabil, mnogokrat tudi za reči, ki ne spadajo na Travnik. Glej! nekaj vidi pogrebce, ki nesejo mrliča na nosilnici. Od spredaj je bil duhovnik in od zadaj mnogo ljudij. Mrlič je moral biti poprej zelo bogat, kajti vse je jokalo. Ko vidi tedaj ta pogreb, si misli, „kaj bi bilo, da bi enkrat tudi tukaj videl žalost spremeniti se v veselje“. In res zapiše. Čuda! Vse začne plesati, duhoven, gospodje in kmetje, stara žena s palico in še celo pogrebci z mrličem vred. — No kaj misliš Jože, ko bi tudi jaz imel tako piščalko?

J.: Meni se zdi, da bi bilo pametno in koristno.

T.: Pametno, koristno in še kaj družega. Glej, ko pridejo goriški irredentovci na Travnik, in bi začeli govoriti o nekej „*piaci grandi*“ in o „*Cirilij*“, jaz bi kar zapiskal.

J.: In oni bi plesali in skakali.

T.: In mi bi se smejali in rekli, glejte jih, kako so vendar neumni v svojej „italijanski“ omiki.

J.: Saj uže tako niso preveč pametni.

T.: Nadalje zapiskal bi, ko ponese Fitz od Pater-nollija (po našem, oče *olja* za irredentovce) „*Freccio*“ t. j. *vrečo*, kjer je sama učenost laška in „*Corriere*“ t. j. *cor di ieri* ali po našem *včerajšnja ljubezen* za Slovence. Ali bi ne bilo veselje, ko bi plesala *včerajšnja ljubezen z vrečo* po Travniki?

J.: Res lepo bi bilo. — A čaki jaz, bi s to piščalko tudi nekaj družega naredil.

T.: Kaj?

J.: Šel bi v Bulgarijo, in tam bi tako zapiskal, da bi Srbi in Bulgari začeli med seboj plesati in, da bi bilo konec bratovskega boja. Ah ne veš, kako bi zijali nemški časopisi, ko bi jim zmanjkalo gradiva za svojo članke. —

T.: No, pa ko si prišel že do boja, naj pa še jaz povem jedno. Veš kje je Ljubljana?

J.: Vem. Na Kranjskem je in pravijo, da je slovensko glavno mesto.

T.: Glavna slovenska razprtija, ne glavno mesto. Glej, tam misli vsak po svoje in za sé, za vse nobeden. Tje bi tudi šel s tako piščalko in bi tako močno zatrobil, da bi zopet začeli skupno delovati za naš *veliki narod* (zato tudi toliko razprtij).

J.: To bi bilo pa še bolj pametno.

T.: Kakor razvidiš iz tega, taka piščalka bi bila zelo koristna in zatoraj dragi, ljubi Jože, *poskušajmo jo nasti*. Svitoslav.

Napoleon IV.

Lulu: Srečno sem odšel Zulu Kafrom, prepotoval sem celo Afriko in neka ladija pripeljala me je čez morje na Francosko, da moje pravice tirjam.

Viktor: Sakr nom di diè! hitro proč, če republika to izve, dene vas pod ključ, do sedaj imam le jaz pravico prvenstva.

Vganjka

Kam so prišli Srbi z njih kraljem Milanom, ker so brez uzroka napovedali vojsko bratom Bulgarom?

uuj nN

Interpelacija

Dva tovarša srečata prijatelja v nekem hotelu, ter sta ga tako le interpelovala: Na svet. Andreja dan je bila v Gorici razstava rudečih nosov, zakaj se nisi potrudil tje? dobil bi bil gotovo prvo premijo, ker imaš na nosu za kacih dvajset patakonov bakra.

Spomin Šmartno-Kviščanske voltitve v Vederjanu

V dvanajsti številki „Jurja“ Popisal turški paša: „Končana je vsa burja Ker zmaga je zdaj naša.“ Svoj spis dokončal je tako: In requiem aeternam; Županu dal je on slavo, Non ergat il paternam. — Je vedel da bo zmaga, Ko tisoč je potrosil; Podkupil še je vraga, K' je dnar okoli nosil. Na dolgih nogah je baruka Agitovala noč in dan Za kviščanskega oderuha Samò da pade Vederjan, Napravil tud' na svojo stran Je v Šmartnem *princip-ona*, Ki molil je nedelski dan, Zmaga da *Podgorska krona*, Podplačal dobra furbaca Jakola in dva Kristana, Moderca Jožef Matjaca Zraven tudi mešter Žvana. Tudi plemeniti Špako Agitoval brez plačila Delal tudi on enako, Kadar vidil da je sila. Malo kakšen Vipolžan Pri vsem grdem *pljuvanju* Se je vdal na njeno stran In sramotnem žuganju: Kakor Štefa, Nute Tone, Trdni do konca kot binta Niso volili njih kastrone; Ž njim držali Pavšič, Tinta Dali se niso podkupiti Pri njih denar nič ni vreden, Raj se močno osramotiti Udal se ni teh nobeden, Opeharil tud' dudovne, Da nehajo godbe in plese Godcem ukupil *posavne*: Da mu interese nese: Lahom listke uročil Capajt e lajt a Vederjan, Nobeden vedel kaj je volil Voj daraj *bes vin e pan*. Prišel tud' Juri Gorski, K' je mož in poštenjak, Še bolj ko ta Podgorski, Ki mu ne bo enak Vstrelil bi od veselja; Saj mu se ni spodteкло Kakor Turški paša, Ki je zadel deklo! To pa vsem dolgo znano Zavoljo meštri Žvana, Pridemo iz Vederjana, V sužnost Podgorjana; Akoravno smo prepadli Nam vest nič ne očita Glasove nismo kradli, Kakor vam, ki je odkrita.

Bric.

Zgubila

se je avtoriteta centralnega volilnega odbora v Ljubljani. Kdor jo najde, živo ali mrtvo, naj se oglasi pri g. Klunu v Ljubljani. Zagotovljena mu je znatna nagrada.

Kisla repica

Zdravnik: „Če hočete, da se vam oči popolnoma ozdravijo, pustite veliko pijačo.“

Bolnik: „To ne gre, nikakor ne, gospod doktor! radi dveh slabih okenj, ni vredno celo hišo poskušati.“

* * *
Dragi Jure, ko vam ženska kako zgodbo pripoveduje vedno tej nekoliko odtegnite; če vam pa svojo starost zaupa, slobodno je vam, tej celo nekoliko priloziti!

VAŽNO ZGODOVINSKO SPOZNAVJE

Nekov slave — in še bolj kruha lačni gledališki igralec pride k ravnatelju gledališča s prošnjo, da bi ga angažiral. Pri tej priliki se razvije ta le dvogovor:

Ravnatelj: Kako se zovete?

Igralec: Vojska

Ravnatelj: Koliko stari?

Igralec: 30 let.

Ravnatelj (ves razradosten): Pristrčno me veselijo, da se mi je ponudila prilika spoznati tridesetletno vojsko.

Deželna kmetijska šola v Gorici

Pod tem naslovom smo prinesli v predzadnji številki članek, kateri je gospoda Dolenc in Rohrmann na Slapu in g. Pirca v Ljubljani tako zbudel, da so vsi trije gospodje „Jurju“ popravke poslali. „Juri s pušo“ je isto tako, kakor grof Taaffe nad strankami, zategadelj tudi rad popravi, kar je napačnega poročal, ker neče nobenemu kratiti zaslug in česti. Seveda je „Juri“ isto tako, kakor vsak drugi človek, primoran popraviti, kar je neresničnega rekel; druge stvari ga ne brigajo.

O g. Dolencu smo rekli, da je 5 ali 6 realk absolviral, torej potrdimo, da jih je istinito šest dovršil.

Rekli smo, da je gospod Dolenc dve srednji kmetijski šoli obiskoval, to je tudi istina, kajti obe oni dve šoli sta istinito srednji kmetijski šoli.

Potrdimo pa, da je gosp. Dolenc kmetijsko šolo v Ogrskem Altenburgu popolnem absolviral in, da služba, katero ima sedaj ni bila razpisana, ampak njemu podeljena brez konkurza.

O g. Rohrmanu smo rekli, da je absolviral nekoliko gimnazijalnih razredov, torej potrdimo, da jih je šest dovršil. Rekli smo, da je dovršil srednjo kmetijsko šolo, to je tudi istina, kajti šola v Dečinu ministerstvo šteje mej srednje šole (mittlere Landes Schulen). Da pa učiteljskega izpita nima, to je resnica. Torej teh besedi pri najboljši volji ne moremo preklicati.

O g. Pirca smo trdili, da je dovršil štiri realke, to stvar bi mi jako radi popravili, ako bi nam g. Pirc povedal koliko, jih je v istini absolviral. „Vzprejemnih izpitov nad višjo realko“, kakor nam g. Pirc piše, pa ne poznamo niti mi, niti šolska postava.

Rekli smo, da je g. Pirc absolviral neko srednjo kmetijsko šolo. To je resnica, pa temu nismo mi vzrok, temveč ministerstvo, katero vrsti to šolo mej srednje šole, kar je tudi popolnem prav, ker se za vzprejem v ono šolo ne zahteva več, nego štiri razrede gimnazije ali realke.

Drugih stvari mi nismo trdili, torej jih tudi popraviti ne moremo. Sodimo, da je s tem ves prepis „kmetijskih strokovnjakov“ končan.

JURI S PUŠO

kmetijski strokovnjak in specialist v pridelovanju špinače in kislih kumar.

Poslano *)

Franc Pippan sodar, kakor kaže obšid je služil 10 let vojake, Franc Pippan je dober avstrijan, dober „Trijestin“ in dober Kraševac — je 45 let v Trstu in drži za Trst — ma ne s cikorjo.

Franc Pippan.

*) Za takove članke je uredništvo le toliko odgovorno, kolikor mu dotični zakon veleva.

POZOR!

Uredništvo ima na prodaj še par iztiskov imenitnega „Jurjevega Kolarja“ po 55 kr. komad. Požurite se, da ne bo prepozno!

HIŠA V NAJEM

daje se, št. 55. obstoječa v Ricmanjih iz 7 sob, 2 kuhinj, kleti, hleva in drugih potreb; katera stoji uprav na najlepšem kraju. Podjetnikom pri gradenju železnice, najbolj bi ugajala.

Oglasiti se je pri Petru Kuretu št. 55 Ricmanje p. Katinara. Trst.

Filijalka v Trstu c. kr. priv. avstrijs. kredit-zavoda

za trgovino in obrt.

Novci za vplačila

v bankah —
4-dnevni odkaz 3 1/2 %
8-dnevni odkaz 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 3 1/2 %
v napoleonidih
30-dnevni odkaz 3 %
3-mesečni odkaz 3 1/2 % (24—23)
6-mesečni odkaz 3 1/2 %

Okrožni odtel

v bankah 2 1/2 % kamate na vsako vsoto, a v napoleonidih brez kamat.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levor in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grac, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez stroškov.

Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnočeneje kuponov pri 1/8 % provizije.

Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/8 % provizije za 3 mesece.

Na efekte 6 % letnih kamatov od zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja.

V TRSTU, 1. junija 1885.

Anton Bonné

krojaški mojster

TRST — Piazza S. Caterina 1 — TRST odlikovan z svetinjo na razstavi leta 1882. v Trstu, izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovjšem kroju in primernej cen. V svoji zalogi ima na razpolago najboljše blago iz prvih čeških in drugih tovarn. Naročila na deželi izvrši točno v najkrajšem času. Priporoči se čč. duhovščini in drugim rodoljubom za obilna naročila. — 12-12

LJUDSKA KNJIŽNICA

katero izdaja „Leonova tiskarna“ v Mariboru v snopičih po 6 kr. priporoča se sama po sobi Slovencom. V nobeni hiši po vsej Sloveniji ne bi smelo manjkati te knjižnice, ki obsega toliko zabavnega berila v lepih povestih. Slovenci sezite po nji!

Dobro znana pekarija Josipa Seleša

Via dell'Acquedotto ima vsak dan in vsako drugo uro svež (frišen) kruh. — Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za počestit. itd.

Agencija za posredovanje

služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu.

Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejšimi pogodbami. 24—23

Piazza Ponterosso N.ro 2, I. nadstropje.

Hiša na prodaj v Trstu

Hiša v via Media, št. 359 proda se iz proste roke. Hiša je na štiri nadstropja; pri tleh sta dve štacuni in poleg teh 25 stanovanj. Hiša stoji v dobro obljudeni ulici, v kateri je več fabrik; ima vodo v hiši ter je še nova. Kdor hoče priliko porabiti in, kaj več o tem zvedeti, naj se oglasi pri uredništvu „Jurja s pušo“. (6--4)

Najsolidnejša tiskarna

v Trstu

C. AMATI-JA sinov

Via della Zonta št. 7.

Priporoči se slavnemu p. n. občinstvu za vsakovrstna tiskarska dela. Preskrbljena z modernimi črkami in najnovjšimi tiskarskimi stroji; izvršuje vsa dela prav ukusno po nizkej ceni. Prodaja vsakovrstnih tiskanic tudi za cerkveno in trgovinsko rabo. Vsako delo na deželo bodi si za veselice, plakate, vabila, v raznih jezikih izvrši točno in ukusno.

V novi prodajalnici frišnega sadja

Via S. Giovanni, prodaja izvrstne „pomodoro“ krompir pavova peresa. Vsak dan prevzame naročila za odpošiljatev sadja, rib in zelenja od 5 kilgr. dalje po primernej cen. Ambalaža in odpošiljatev sta prosti stroškov.

Polli i sin

Trst-Grac.

Filijalka v ulici Nuova in na novemu Acquedotto.

POZOR PROTI PONAREJENJU

VLAHOV

lek

odoben po c. kr. vladi, priporočen od zdravniških strokovnjakov, patentovan od združenih držav Ameriskih.

Dosežni uspeh: vsakršna nerazpoložnost, neprebavljivost, kolika, gliste, krvavica (hemoroidi), povračljive mrzlice, vodenica, prunica, lenost, slabost, čiščenje krvi. Čisti polagoma in okrepuje zdravje. Z vsako steklenico vred dobi se tudi navod, kako se ima rabiti lek.

NB. Pozor proti ponarejenju!

Da bi dobivanje leka olajšal, zalaga ž njim izdelovatelj vse kavane, mirodilnice, sladčarije in likerije v glavnih mestih po celem svetu.

Tvoemica: Romano Vlahov v Šibeniku. Glavna zaloga v Trstu: Via S. Lazzaro 1.

POZOR PROTI PONAREJENJU

Romano Vlahov lek odlikovan 1884 v Kalkuti

Romano Vlahov lek odlikovan 1884 v Kalkuti

Illustrirte WELTGESCHICHTE

Begründet von Otto von Corvin und Fr. W. Held.

Zweite gänzlich umgearbeitete Auflage.

Mit 2500 Abbildungen, 90 Tontafeln, 19 Karten etc.

Zu beziehen in 4 Ausgaben:

- In 142 Lieferungen à 50 Pf.
- In 24 Abteilungen à 3 M.
- In 8 Bänden geheftet M. 89. 50.
- In 8 Bänden eleg. gebunden M. 82.

Prospekte werden überallhin gratis und portofrei gesandt.

Bestellungen auf das Werk nehmen entgegen alle Buchhandlungen sowie auch die Verlagsbuchhandlung.

Leipzig. Berlin.

Verlag von Otto Spamer

Naznanilo

Pesni zložil Vinko Gregorič (Podkraškogorski) se dobijo pri spisatelju v Prvačini po znižanej ceni, namreč 12 iztiskov za dva gold. franko, ali iztisk po 20 nov. s poštnino vred. Vdobjo se tudi v Gorici pri knjigotrčih Wokulat-u in Coppag-u zvezek po 20. nov. (Kdor vzame 12 iztiskov, dobi jih za 2 goldinarja.)

Optične in telegrafične aparate — kakor vsakovrstno električno gonilno napravo, stroje, stalne in premakljive baterije za hiše in zdravnike izdeluje podpisani — ter osobito priporoči cerkvenim predstojnikom in čč. duhovščini svoje najnovejši iznajdene strela vode. Vsako naročilo izvršeno bode točno in v najkrajšem času.

ALOJZ TOMMASINI

24—18 Trst, Via S. Lazzaro N. 2020.